

29.11.5

99b (משנה r) → 100b (סיום הפרק)

1. ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: שמות כה, ל
 2. לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: יהושע א, ח
 3. ודבר ה' אל משה פנים אל פנים פאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: שמות לג, יא
 4. ואף הסיטה מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנה מלא דשן: איוב לו, טז
 5. כי ערוף מאתמול תפתה גם היא למלך והוכן העמיק הרחב מדרתה אש ונצצים הרבה נשמת ה' כנחל גפרית בערה בה: ישעיהו ל, לג

- I ז שבת on לחם הפנים process of removing/placing משנה ז
- a Auxiliary tables: there were 2 tables, one of marble and one of gold, in the הכל near the door to the אולם
- i Marble: bread was placed there before bringing in
- ii Gold: placed there after bringing out (a week later)
- iii Principle: ואין מורידין (down to marble) ומעלין בקודש (up to gold)
- b Officials: 4 כהנים would walk in; 2 with 2 סדרים and 2 with 2 לבונה בזיכי
- i Before them: 4 כהנים enter to take 2 סדרים and 2 בזיכין
- ii "placers": stand on north wall, facing south;
- iii "removers": stand on south side, facing north;
- iv Movement: removers pull old as placers place new; each טפח synchronized (as 1 is removed, new is placed) – v. 1
- 1 יוסי could even remove in morning and place late in day – תמיד means the שלחן should not be w/o bread
- (a) according to יוסי v. 2 is fulfilled even by studying 1 chapter each during day and night
- (b) even if one reads ק"ש during day and at night, he fulfills v. 2, but this shouldn't be publicized
1. דבא it should be publicized (may inspire him to study more)
- (c) Story: הר' ישמעאל's nephew who wanted to study יונית – "find an hour not of day or night..."
- (d) Note: all of this is at odds with הר' יונתן who sees v. 2 as a reward/blessing – per v. 3
- (i) Tangent: vv. 4-5; ה' "entices" Man to avoid bad ways and to cleave to the good
- c Afterwards: place old bread on gold table in אולם; burn בזיכי לבונה, breads divided among כהנים
- d If: ירה"כ falls on שבת, they would divide up לחם הפנים after dark
- i Tangent: if ירה"כ falls on Friday, שיעיר חטאת is eaten at night
- ii Note: "Babylonians" eat it rare, as they aren't fastidious
- 1 Explanation (per גמרא): really Alexandrians; since בני א"י detest בבליים, they call them בבליים
- II ח משנה ח: three invalid variations on the timing of לחם הפנים
- a If: they put the bread on שבת, but the בזיכי לבונה after שבת and burned them on שבת – invalid
- b If: they put the bread and בזיכים on שבת, but burned the בזיכים after שבת – invalid
- i In both cases: no פגול, נותר or טמא applies
- c If: they put the bread and בזיכים after שבת, and they burned the בזיכים on שבת – invalid
- i Solution: let them sit until the next שבת – it may stay there for many days
- III Side-door תמיד (must be burnt) records sighting and announcing first light, to prevent early offering of סוגיא
- a אבין not only תמיד, but עולת העוף and קמיצת מנחה are also burnt
- i Discussion: we understand מליקת העוף; but קמיצת המנחה – just put it back and do קמיצה later
- ii Conclusion: כלי שרת מקדשין שלא בזמנן (כלי שרת) are מקדש even in the wrong time
- iii Challenge: anything brought during the day is מקדש ביום; at night is מקדש בלילה; if both – מקדש at both times
- 1 Defense: this is for viability as a קרבן; but they are מקדש שלא בזמנן for purposes of פסול
- 2 Challenge (r): final clause of our משנה – may leave it there for an extra few days
- (a) Answer: אבנה דר"א – nighttime is not מחוסר זמן (מקדש לפסול); days are מחוסר זמן (→ not מקדש if placed early)
- (b) Challenge: on Friday night, the bread should be נפסל, as it is no longer מחוסר זמן
- (i) Answer1(דבא): if he took the bread off on ע"ש and returned it on שבת יום
- (ii) Answer2(אשי): even if he left it there, since he didn't put it up at night, as if "monkey" placed it there
- IV ט משנה ט: minimum and maximum days after baking that שתי הלחם and לחם הפנים are eaten
- a שתי הלחם either 2nd day (if עי"ט is חול – baked then) or 3rd day (if עי"ט is שבת – baked on ע"ש)
- b לחם הפנים anywhere from 9th day (if ע"ש is חול), 10th day (if ע"ש is יר"ט) or 11th (if ר"ה is ה' and ע"ש is יום)
- i Reason: neither of these trumps שבת or יום טוב
- ii Dissent: (quoting רשב"ג) – it does trump יר"ט, just not כ"כ
- c Observation (רבינא): position that נדרים ונדבות aren't brought ביר"ט – גזרה (may deliberately delay until יר"ט) but מה"ת (יר"ט) is obligatory – no possibility of consideration of "delay", yet it isn't יר"ט
- i Proof: שתי הלחם is obligatory –